

Drodzy Rodzice! Kochane „Sóweczki”!

Proponujemy kolejne zdania, które wspólnie będziecie mogli wykonać w domu.

W kwietniu, w trzecim tygodniu będziemy rozmawiać o wiosnie na wsi.

Zadania na poniedziałek - 20. 04. 2020r.

• **Posłuchaj piosenkę pt. „Na podwórku” (sł. i muz. Jolanta Kucharczyk).**

I. Na podwórku na wsi
jest mieszkańców tyle,
że aż gospodyni
trudno zliczyć ile.

Ref.: Kury, gęsi i perliczki,
i indyki, i indyczki.
Jest tu kwoka z kurczętami,
mama kaczka z kaczętami.
Piękny kogut Kukuryk
i kot Mruczek,
i pies Bryś.
Więc od rana słyhać wszędzie: kukuryku, kwa, kwa, gę, gę,
hau, hau, miau, miau, gul, gul, gul –
podwórkowy chór.

II. Koń kasztanek w stajni,
a w oborze krowa,
tam w zagrodzie owce
i brodata koza.

Ref.: Kury, gęsi i perliczki...

III. A tu są króliki:
i duże, i małe,
łaciate i szare,
i czarne, i białe.

Ref.: Kury, gęsi i perliczki...

• **Prosimy Rodziców o zadanie dzieciom pytań dotyczących tekstu piosenki.**

– Gdzie mieszkają zwierzęta, o których jest mowa w piosence?

– Jakie zwierzęta mieszkają w wiejskiej zagrodzie?

Porozmawiajcie z dziećmi na temat wyglądu, zwyczajów i charakterystycznych odgłosów, które wydają wymienione w piosence zwierzęta.

• **Przejdziemy teraz do Kart pracy, cz. 4, s. 3.**

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie po śladzie drogi kury do kurnika.

• **Teraz pobawcie się chwileczkę - do zabawy przyda się Wam: sznurek, bębenek.**

- Zabawa orientacyjno-porządkowa – Przestraszone kurczątko.

Dzieci naśladowują kurczątko. Swobodnie poruszają się w różnych kierunkach pokoju. Na hasło: „Uwaga, kot!”, uciekają do kurnika (wyznaczonego miejsca), wydając odgłosy: pi, pi, pi
Hasło: „Nie ma kota”, jest sygnałem do ponownego poruszania się.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – Kaczuszki szukają ziarenek.

Dzieci naśladowują kaczuszki. Chodzą po pokoju małymi krokami, kołysząc się na boki; co pewien czas wykonują skłony tułowia w przód – zbierają ziarenka i prostują się.

- Ćwiczenia tułowia – skłony – Kogut zasypia.

Dzieci w siadzie klęcznym, wykonują skłon tułowia w dół, z dotknięciem głową kolan – kogut chowa głowę w piórka. Potem powoli prostują się i ustawiają głowy prosto.

- Ćwiczenie równowagi – Na grzędzie.

Dzieci naśladowują kurki. Przechodzą, stawiając nogę za nogą, po sznurku, tak aby z niego nie spaść.

• **Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strykowskiej - Zaremby Uparty kogut.**

Prosimy zadać dziecku pytania:

- Kogo nazywamy upartym?
- Czy zwierzęta też mogą być uparte?
- Czy znasz takie zwierzęta?

Rodziców prosimy o przeczytanie opowiadania - Książka (s. 62–65).

Dzieci słuchają opowiadania, oglądają ilustracje.

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży.

Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona.

- Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.

– Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata.

Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem supermamą.

– Będą też kury, gęsi, kaczki, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem.

Samochód wjechał na podwórkę. Ada i Olek pierwsi przywitali się z ciocią i wujkiem i natychmiast zaczęli się rozglądać za zwierzętami.

– Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szceniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść.

Wybrała się więc na spacer po podwórku.

– Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gąsięta, kaczki i kacząta. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry”, „witam państwa”, „przybijemy piątkę?”.

– Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy.

– To koźlątko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek.

– Prześlizny maluszek – stwierdziła z podziwem mama.

Koźlątko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Obgdakały ją z każdej strony... i sobie poszły. Został jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony.

– Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama.

– Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata.

Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami.

– Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłam w czerwonym kapeluszu – powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz – dodała uspokajająco.

Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparte ptaszysko nie odstępowało jej na krok.

– Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes.

– Nie bój się, mamó – Ada dodała mamie otuchy.

– Dam sobie radę. – Mama bohatercko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra.

– Bywa uparty jak osłątka – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu.

– No właśnie! – powiedziała stanowczo mama.

Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie.

Ada unikała pszczoł od czasu, gdy minionego lata została użądlna w stopę. Wołała przechadzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądają i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znudzona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak żeby dotrzeć do furki prowadzącej do sadu, musiałaby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Wołała tego uniknąć. Postanowiła przechytryć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot.

Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym zajmował.

– Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.

– To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama. Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.

• Porozmawiajcie teraz na temat opowiadania. Pomocne będą poniższe pytania:

- Czy mama Olka i Ada była wcześniej na wsi?
- Z kim bawił się Olek?
- Co robiła Ada?
- Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?
- Czym zajęli się tata z wujkiem?
- Jak mama przechytryła koguta? Czy jej się to naprawdę udało?

• Teraz przejdziemy do ćwiczeń z tekstem.

Potrzebna będzie książka (s. 62–65). Dzieci słuchają tekstu czytanego przez Rodzica.

Dzieci czytają głośno teksty znajdujące się pod ilustracjami do opowiadania.

• **Zapraszamy do zabawy „Jakie jest zwierzę?”**

Rodzic zadaje pytania : Jaki (jaka) jest...? – podając nazwę zwierzęcia, a dzieci wymyślają określenia, np.:

Jaka jest kura? (mała, głośna...)

Jaki jest kogut? (szybki, głośny...)

Jaka jest kaczka? (spokojna, powolna...)

Jaka jest krowa? (duża, łagodna, spokojna...)

Jaki jest koń? (duży, szybki, groźny...)

• **Układanie zdań na temat zwierząt z wiejskiego podwórka.**

Potrzebne będą zdjęcia/obrazki zwierząt. Zabawę rozpoczyna Rodzic, wypowiadając pierwsze zdanie, np.: - Po podwórku kroczy kaczka, a za nią żółte kacuszki. Następne zdania układa dziecko.

Prosimy o przygotowanie Kart pracy.

• **Karta pracy, cz. 4, s. 4–5.**

Dziecko nazywa zwierzęta, które grupa Ady zobaczyła na wsi w gospodarstwie agroturystycznym. Odszukuje zwierzęta znajdujące się w pętlach na dużym obrazku.

• **Dzisiaj odkrywamy literę ż: małą i wielką, drukowaną i pisaną**

• **Przygotuj Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s.68.**

- Dziecko określa, co przedstawia obrazek. Podaje pierwszą głoskę z jego nazwy.

- Rysuje po śladach rysunków.

- Podaje głoski, jakimi rozpoczynają się słowo żubr i nazwy rysunków.

- Zaznacza litery ż, Ź w wyrazach.

- Wyodrębnia wyraz podstawowy – **żubry**.

• **Przygotuj Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 64–65.**

Rodzic zadaje pytania:

– Jakim zwierzętom przyglądają się Olek, Ada i dziadek?

– Czy żubry żyją wolno?

- Analiza i synteza słuchowa słowa „żubry”.

Dziecko dzieli słowo „żubry” na sylaby i na głoski. Liczy, ile w słowie „żubry” jest sylab, a ile głosek. Następnie, wymienia inne słowa, w których głoskę „ż” słychać na początku (żaba, żurek, żyrafa...), w środku (leżak, jeżyny, kałuża...). Rodzicu, zwróć dziecku uwagę na to, że głoska „ż” na końcu słowa jest często słyszana jak głoska „sz”, np. w słowie garaż.

- Budowanie schematu słowa „żubry”.

Potrzebne będą białe kartoniki. Dziecko układa tyle kartoników, ile sylab słyszy w słowie „żubry”. Rozsuwa kartoniki i wymawia głośno sylaby. Następnie układa tyle kartoników, ile głosek słychać w słowie „żubry” – wymawia głoski głośno, dotykając kolejno kartoników.

- Budowanie schematu słowa „Żaneta”.

Potrzebne będą białe kartoniki. Rodzic mówi, że niedaleko domu dziadków mieszka dziewczynka o imieniu Żaneta. Dziecko dzieli imię na sylaby i na głoski. Układa z kartoników schemat imienia.

- Budowanie modeli słów: „żubry”, „Żaneta”.

Przygotujemy dla dziecka czerwone i niebieskie kartoniki. Dziecko wypowiada głoskę „ż”: długo: żżżżż... krótko: ż, ż, ż, ż... Głoska „ż” jest spółgłoską i oznaczamy ją na niebiesko. Pod schematami słów, dziecko zaznacza miejsca głoski „ż” niebieskimi kartonikami. Uzupełnia modele słów: „żubry”, „Żaneta” niebieskimi i czerwonymi kartonikami.

- Odkrywanie litery „ż”, „Ż”.

Potrzebne będą kartoniki z literami ż, Ż. Rodzic pokazuje litery ż, Ż, dziecko omawia ich wygląd. Wskazuje różnice pomiędzy literami. Następnie umieszcza kartoniki z literami we właściwych miejscach pod modelami słów: żubry, Żaneta.

Rodzic zadaje pytanie:

– Kiedy używamy wielkiej litery?

- Umieszczanie poznanych liter we właściwych miejscach.

Potrzebne będą kartoniki z literami: u, b, r, y, a, n, t, e. Dziecko umieszcza pod modelami słów kartoniki z odpowiednimi literami. Czyta wyrazy.

• Przygotowujemy Karty pracy **Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 64–67.**

- Dzielenie nazw zdjęć na głoski.
- Kolorowanie na niebiesko liter ż, Ż w wyrazach.
- Czytanie sylab, wyrazów i tekstu.
- Oglądanie obrazków. Czytanie wypowiedzi, wpisywanie obok nich odpowiedniej liczby – takiej, jaka jest przy obrazku, którego dana wypowiedź dotyczy.
- Wodzenie palcem po literze ż – małej i wielkiej, pisanej. Pisanie liter ż, Ż po śladach, a potem – samodzielnie.

• **Karta pracy, cz. 4, s. 6.**

- Naśladowanie odgłosów zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Otaczanie zieloną pętlą zwierząt, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą tych, które mają cztery nogi. Nazywanie zwierząt, które są w jednej pętli, i tych, które są w drugiej pętli.
- Rysowanie kotków według wzoru. Kolorowanie drugiego kotka, licząc od lewej strony.
- Podział na sylaby i na głoski nazw zwierząt z wiejskiego podwórka.

Zadania na wtorek - 21. 04. 2020r.

Dzisiaj rozpoczniemy dzień od wiersza Teresy Fiutowskiej „Podwórkowa awantura”.

• **Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza.**

Kura gdacze, kaczka kwacze –

goni kurę mokrą raczej.

Gęś też syczy, kogut pieje.

Gwałtu! Rety! Co się dzieje?

Ryczy krowa, świnia kwiczy,

a indyk się rozindyczył.

Kot mysz goni, głośno miauczy.

– Dość awantur! Już wystarczy!

Tak pies Burek głośno szczeka

i już słychać go z daleka.

Koza meczy:

mee, mee, mee...

– Czego psisko mądrzy się?

Dla ochłody – wiadro wody
poleją na głowy, brody!
Wyszły z mody awantury!
A sio, gęsi, a sio, kury! –
Powiedziała, co wiedziała,
białą brodą pokiwała,
pochyliła nisko rogi.
– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!
Awantura się skończyła,
bo ta koza groźna była.

Rodziców prosimy o wyjaśnienie niezrozumiałych zwrotów, a następnie zadanie pytań :

- Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?
 - Jakie zwierzę próbowało je uspokoić? W jaki sposób to zrobiło?
- Prosimy o zwrócenie uwagi na odgłosy, jakie wydawały zwierzęta.

• **Prosimy o utrwalanie refrenu piosenki „Na podwórku”**

Nauka I zwrotki piosenki.

• **Zabawa orientacyjno-porządkowa – Przestraszone kurczątko**

Dzieci naśladują kurczątko. Swobodnie poruszają się w różnych kierunkach pokoju. Na hasło: „Uwaga, kot!” uciekają do kurnika (wyznaczonego miejsca), wydając odgłosy: pi, pi, pi
Hasło: „Nie ma kota”, jest sygnałem do ponownego wykonywania ruchów.

• Teraz zapraszamy na Wasze ulubione **zajęcia matematyczne**, dzisiaj będą to **ćwiczenia w mierzeniu długości**.

• **Ćwiczenia dotyczące zrozumienia stałości miary.**

Prosimy o przygotowanie dwóch skakanek. Mogą to być wstążeczki lub sznurki w dwóch różnych kolorach.

Układamy ze skakanek dwie drogi (np. droga czerwona i droga żółta).

- Dwie drogi równoległe.

Proszę zadać dziecku pytanie:

– Czy obie drogi mają taką samą długość?

Jedna z dróg zakręca.

– Czy teraz drogi mają taką samą długość?

– Dlaczego uważacie, że ta droga, która nie zakręca jest dłuższa?

Zadanie powtarzamy jeszcze raz, dla utrwalenia.

- Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą.

Mały dywan. Dziecko mierzy szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palce jednej stopy dotykają pięty drugiej stopy) i głośno licząc. Następnie pomiaru dokonuje Rodzic.

– Dlaczego wyszły wam różne wyniki?

– Czy wasze stopy są jednakowej długości?

- Mierzenie długości dywanu krokami.

Mały dywan. Każde dziecko mierzy długość dywanu krokami, które głośno liczy.

– Dlaczego wyszły wam różne wyniki?

– Z czym jest związana długość waszych kroków?

(Ze wzrostem).

- Pokaz linijki, miarki krawieckiej.

Rodzic mierzy linijką, a następnie miarką krawiecką długość małego dywanu. Podsumowuje wyniki pomiarów.

- **Prosimy przygotować Karty pracy, cz. 4, s. 7.**

Olek i Ada zastanawiają się, która tasiemka jest dłuższa. Zastanówcie się, jak to sprawdzić. Kolorowanie tasiemek. Kończenie rysowania kurcząt według wzoru. Kolorowanie trzeciego kurczęcia, licząc od prawej strony.

- Zapraszamy teraz na **Ćwiczenia gimnastyczne**

Prosimy przygotować: gazety, gwizdek.

Część wstępna.

- **Czynności organizacyjno-porządkowe.**

Dzieci poruszają się w dowolny sposób, ostrożnie, między rozłożonymi gazetami. Na polecenie zatrzymują się i każde dziecko podnosi gazetę.

- **Zabawa ożywiająca.**

Dzieci biegają i potrząsają gazetami trzymanymi oburącz w górze. Na klaśnięcie i zapowiedź: „burza”, zatrzymują się i – przyjmując dowolną pozycję – chronią się przed zmoknięciem, wykorzystując gazetę.

Część główna.

- Stają w rozkroku, trzymając oburącz złożoną gazetę – w skłonie w przód wymachują gazetą w tył i w przód. Po kilku ruchach prostują się i potrząsają gazetą w górze.

- Wykonują klęk podparty, dłonie mają na gazecie, skierowane palcami do wewnątrz – przy zgiętych w łokciach rękach opadają tułowiem w przód, dotykają gazety brodą i powracają do pozycji wyjściowej.
- W leżeniu przodem – unoszą gazety trzymane za końce oburącz (ręce zgięte w łokciach, skierowane w bok), dmuchają na gazety i wprowadzają je w ruch.
- Kładą gazety na podłodze, zwijają je po przekątnej w rulonik i przeskakują przez nie bokiem z jednej strony na drugą, od jednego końca do drugiego.
- W staniu, ruloniki trzymają za końce, z przodu – przekładają nogę przez rulonik, wytrzymują w staniu jednoonóż, wykonując dowolne ruchy uniesioną nogą, a następnie tą samą drogą przejście do pozycji wyjściowej (ćwiczenie należy wykonać prawą nogą i lewą nogą, na zmianę).
- Ugniatają gazety tak, aby powstały kulki (piłki) – rzucają kulkami i chwytają je w miejscu, w chodzie, w biegu; rzucają i chwytają, wykonując dodatkowe zadania, np.: przed chwytem wykonują klaśnięcie, dotykają ręką podłogi, robią rękami młynek, wykonują obrót itp.
- W leżeniu przodem – przetaczają kulki z ręki do ręki, podrzucają kulki oburącz, jednorącz.
- Maszerują z kulką na głowie.

Część końcowa.

• Ćwiczenia korektywne i uspokajające.

Dzieci maszerują we wspięciu na palcach, z kulką na głowie, i przechodzą do siadu skrzyżnego.

- W siadzie skrzyżnym – wykonują skręty głową w prawo, w tył i w lewo, w tył.
- W siadzie podpartym, kolana mają rozchylone, kulki położone między stopami – podrzucają kulki stopami, chwytają rękami.
- W marszu, kulki trzymane w dłoni (prawej, lewej) – ćwiczenie oddechowe – wykonują wdech nosem i próbują zdmuchiwać kulki z dłoni.

• Prosimy o przygotowanie Kart pracy, cz. 4, s. 8.

• Kolorowanie tak samo puzzli ze zdjęciami dorosłych zwierząt i ich dzieci. Nazywanie mam i ich dzieci. Czytanie całościowe nazw zwierząt przedstawionych na zdjęciach z pomocą rodzica lub samodzielne. Naklejanie zdjęć w odpowiednich miejscach.

- **Karta pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 68.**

Czytanie tekstu przez dziecko. Odszukiwanie zdjęć zwierząt i naklejenie ich w odpowiednich miejscach.

Zadania na środę - 22. 04. 2020r.

- **Dzisiaj rozpoczniemy dzień od obejrzenia filmu, aby utrwalić wiadomości na temat zwierząt żyjących na wsi.**

<https://www.youtube.com/watch?v=v4R2rkylrc0&feature=youtu.be>

- Prosimy o zapoznanie dzieci z popularnymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta i wyjaśnienie ich znaczenia.

- Gdyby kózka nie skakała, to by nóżki nie złamała.

- Zapomniał wół, jak cielęciem był.

- Koń ma cztery nogi i tak się potyka.

- Pasuje jak wół do karety.

- Nie kupuj kota w worku.

Rytmizowanie wybranego przysłowia; ilustrowanie go ruchem według pomysłów dzieci.

- **Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – Odgłosy zwierząt.**

Będą potrzebne obrazki zwierząt.

Dzieci poruszają się po pokoju. Na kłaśnięcie Rodzic pokazuje obrazek zwierzęcia, a dzieci naśladują odgłosy, które wydaje, odpowiednio modelując swój głos. Zwierzęta dorosłe naśladują grubym głosem, a młode – cienkim.

- **Prosimy o przygotowanie Kart pracy, cz. 4, s. 9.**

Dzieci oglądają obrazek. Odszukują na nim śladów zwierząt. Łączą obrazki zwierząt z ich śladami. Czytają z Rodzicem (lub samodzielnie) nazw zwierząt. Nakleją zdjęcia zwierząt w odpowiednich miejscach.

• **Zabawy przy piosence „Na podwórku”.**

- Ćwiczenia ruchowe.

Potrzebny będzie dowolny instrument muzyczny.

W rytmie akompaniamentu na wybranym instrumencie dzieci maszerują za Rodzicem, przeskakują z nogi na nogę, wykonują cwał boczny, chód na piętach. Zatrzymują się na hasło: „Stop”, podskakują obunóż. Maszerują z równoczesnym taktowaniem na 2/4, w rytmie piosenki „Na podwórku”.

- Instrumentacja piosenki „Na podwórku”.

Dzieci grają na dowolnym instrumencie muzycznym, można użyć naczyń kuchennych.

Zwrotka I

Na podwórku na wsi
jest mieszkańców tyle,
że aż gospodyni
trudno zliczyć ile.

Refren:

Kury, gęsi i perliczki,
i indyki, i indyczki.
Jest tu kwoka z kurczętami,
mama kaczką z kaczącami.
Piękny kogut Kukuryku
i kot Mruczek,
i pies Bryś.
Więc od rana słyhać wszędzie:
kukuryku, kwa, kwa, gę, gę,
hau, hau, miau, miau, gul, gul, gul –
podwórkowy chór.

Zwrotka II

Koń kasztanek w stajni,
a w oborze krowa,
tam, w zagrodzie, owce
i brodata koza.

Zwrotka III

A tu są króliki –
i duże, i małe,
łaciate i szare,
i czarne, i białe.

Refren:

Kury, gęsi i perliczki, i indyki, i indyczki...

- Zabawa rozwijająca poczucie rytmu – Zagadki.

Dziecko słucha zagadek Bożeny Formy, które czyta Rodzic. Powtarza kilka razy za Rodzicem kolejne wersy wybranej zagadki w nadanym przez Rodzica rytmie. Rodzic recytuje zagadki, dziecko rytmicznie wykonuje ustalone gesty. Dziecko recytuje, równocześnie wykonując ustalone gesty:

Lubi głośno gdakać,
kiedy zniesie jajko.
Każdy wie, że jest stałą
kurnika mieszkanką.

(kura)

Zakręcony ogonek,
śmieszny ryjek ma
„Chrum, chrum – głośno woła –
kto jedzenie da?”

(świnka)

Na przykład łaciate,
w oborze mieszkają.
Pasą się na łąkach,
zdrowe mleko dają.

(krowy)

Nie pieje, nie gdacze,
tylko głośno kwacze.
Po stawie pływa.
Jak się nazywa?

(kaczka)

Grzebień ma na głowie,
swoim głośnym paniem
wszystkich wczesnym rankiem
budzi na śniadanie. (kogut)

• **Zachęcamy do wykonania pracy plastycznej „Zwierzęta z wiejskiego podwórka” techniką: malowanie farbami na porowatym podłożu.**

Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy:

Potrzebne będą: kartka, białe serwetki (chusteczki, papier toaletowy), klej, farby plakatowe, pędzel.

- Przyklejanie na kartkach pogniecionych białych serwetek, wypełnianie nimi całej powierzchni kartki.
- Malowanie farbami plakatowymi na tak przygotowanej fakturze, zwierząt wybranych przez dzieci.
- Malowanie tła farbą w jasnym kolorze.
- Porządkowanie miejsca pracy.

• Podział nazw zwierząt na sylaby lub na głoski.

Potrzebne będą zdjęcia/obrazki zwierząt z wiejskiego podwórka (kura, kogut, owca, baran, krowa, byk, kot, koza).

Dzieci losują obrazki. Nazywają przedstawione na nich zwierzęta. Dzielą ich nazwy na sylaby i na głoski.

• Zabawa „Co to za zwierzę?”

Rodzic opisuje wybrane zwierzę nie podając jego nazwy. Dziecko odgaduje nazwę tego zwierzęcia, np.

To zwierzę ma białe pióra, długą szyję i woła: Gę, gę. (gęś)

To zwierzę pilnuje podwórka i mieszka w budzie. (pies)

Następuje zamiana ról.

• **Prosimy Rodziców o przygotowanie Kart pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s.69.**

Rysowanie drogi kury do kurcząt.

- Karta pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 69.

Czytanie zadań. Wpisywanie odpowiednich liczb.

Moi Drodzy nie możemy zapomnieć, że dzisiaj obchodzimy:

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ ZIEMI

22 kwietnia - Światowy Dzień Ziemi

Dzisiaj w Polsce obchodzimy największe święto ekologiczne - **Światowy Dzień Ziemi**. Historia obchodów Dnia Ziemi sięga roku 1970. To wtedy burmistrz San Francisco po raz pierwszy ogłosił obchody święta naszej planety. Inicjatywa została następnie przejęta przez ONZ w 1971 r. W 2009 roku niezależnie od decyzji z 1971 roku, ONZ ogłosiło 22 kwietnia Światowym Dniem Matki Ziemi. W Polsce Światowy Dzień Ziemi obchodzony jest od 1990 r.

Celem święta jest promowanie proekologicznych postaw w społeczeństwie oraz budowanie wspólnej odpowiedzialności za Ziemię. Hasło tegorocznych obchodów to **"Palący temat - niska emisja!"**.

SEGREGUJ ODPADY

Zadania na czwartek - 23. 04. 2020r.

- Zabawimy się dzisiaj w dopowiadanie skojarzeń.

Rodzic mówi nazwę zwierzęcia, a dziecko dopowiada kojarzące się z nim słowo (z wierszy, z bajek, opowiadań), np.:

kaczka – dziwaczka

kaczątko – brzydkie

koza (kozucha) – kłamczucha

kot – Filemon

kurka – Czubatka

- Ćwiczenia klasyfikacyjne – Gdzie mieszkają zwierzęta?

Prosimy Rodziców o przygotowanie obrazków domów zwierząt.

Rodzice odsłaniają obrazki domów, w których mieszkają zwierzęta. Dzieci nazywają, a następnie pod każdym domem umieszczają sylwetę zwierzęcia, które w nim mieszka (stajnia – koń; obora – krowa; kurnik – kura, kogut; buda – pies; gołębnik – gołąb).

- Zabawa Co nam dają zwierzęta?

Będą potrzebne: obrazki: kury, owcy, krowy, pszczoł, gęsi, gotowe rekwizyty dostępne w domu, np. - jajka, miód, jogurt, ser, wełna, pióra.

Rodzic układa na dywanie zasłonięte obrazki zwierząt z wiejskiego podwórka (kury, owcy, krowy, gęsi, pszczoł). Następnie odsłania kolejno obrazki. Dziecko nazywa przedstawione na nich zwierzęta i zastanawia się, co one dają człowiekowi. Zadaniem dziecka jest dopasowanie produktów do odpowiednich zwierząt.

- Zabawa Smakujemy i dotykamy.

Potrzebne będą: produkty pochodzące od zwierząt, apaszka.

Rodzic pokazuje dziecku produkty, które pochodzą od zwierząt, np.: jajka, ser, jogurt, miód, mleko, wełna, pióra. Następnie zasłania dziecku oczy i podaje do spróbowania lub dotknięcia wybrany produkt. Dziecko podaje nazwy produktów, a po odsłonięciu oczu nazywa zwierzęta, od których te produkty pochodzą, i wskazuje je na obrazkach (ćwiczenie poprzednie).

- **Burza mózgów – Co można zrobić z tych produktów?**

Rodzic podaje nazwę produktu otrzymanego od zwierząt, a dziecko mówi, do zrobienia czego można go wykorzystać, np.: jajka – ciasto, kanapki, sałatka... mleko – ser, budyń, jogurt...
pióra – poduszka, pierzyna... wełna – szalik, sweter, czapka...

- Mamy teraz dla Was propozycję: Wspólne wykonanie makiety wiejskiego podwórka.

- Omówienie przez dzieci wyglądu wiejskiego podwórka.

- Jakie budynki powinny się tam znaleźć?

- Jakie zwierzęta tam spotkamy?

- Potrzebne będą: kolorowe czasopisma, kredki, zdjęcia/obrazki zwierząt z wiejskiego podwórka, tekturki, kleje, plastelina, zielone farby, pędzelki, prostokątny kawałek styropianu, papier kolorowy, bibuła, wykałaczki.

Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy:

- Dzieci wycinają z kolorowych czasopism obrazki/zdjęcia zwierząt, które można spotkać na wiejskim podwórku (lub je rysują).

- Dzieci przyklejają obrazki/zdjęcia na tekturkach i umocowują je plasteliną do tekturowych podstawek.

- Jeśli to możliwe, Rodzic przygotowuje prostokątny kawałek styropianu (0,5 m x 1 m), maluje go zieloną farbą z dodatkiem mąki ziemniaczanej.

- Dzieci oklejają pudełka kolorowym papierem – otrzymują zabudowania gospodarcze, dom gospodarza.

- Wspólne komponowanie makiety na styropianie, ozdabianie elementami wykonanymi z bibuły (np. rośliny, staw) lub z wykałaczek (płot).

- Oglądanie makiety, nazywanie zabudowań, zwierząt.

- Porządkowanie miejsca pracy.

• Ćwiczenia klasyfikacyjne – Co jedzą zwierzęta?

Potrzebne będą: obrazki przedstawiające pożywienie zwierząt z wiejskiego podwórka.

Dzieci nazywają pokarmy przedstawione na obrazkach (marchew, kapusta, mleko, ryby, trawa, kości, mięso, siano, ziarna zbóż, groch, orzechy). Potem układają przy obrazkach określonych pokarmów sylwety zwierząt, które się nimi żywią, np.: ziarna zbóż – kura, koń, kaczka, gęś; marchew, kapusta – królik; mleko, ryby – kot; trawa, siano – krowa, owca, koza, koń; kości, mięso – pies.

Jesteśmy przekonane, że wszystkie dzieci pięknie dzisiaj pracowały, dlatego czeka na Was nagroda:

Gry interaktywne

<https://www.janauczycielka.com/gry-interaktywne/>

<https://view.genial.ly/5e9336bb124be30da536b6cc>

Zadania na piątek - 24. 04. 2020r.

- Dzisiaj dzień rozpoczniemy od zabawy - Gdzie schowały się gąski?

Potrzebne będą: dziesięć sylwet gęsi narysowanych i wyciętych przez dziecko.

Rodzice chowają w pokoju 10 sylwet gęsi. Dzieci ich szukają. Po odnalezieniu określają miejsca ich schowania, posługując się odpowiednimi przyimkami (nad, pod, obok...).

Teraz porozmawiamy na temat wiosennych prac na wsi.

• Prosimy Rodziców o przygotowanie Kart pracy, cz. 4, s. 10.

Oglądanie strony gazety ze zdjęciami przedstawiającymi prace na wsi. Określanie, co to za prace. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedną łopatę więcej niż w poprzednim.

• Pole

Na polach rozpoczęły się prace: orka, bronowanie kultywatorami gleby oraz jej wałowanie, a następnie siew i sadzenie roślin.

– Dawniej nie było traktorów. Co wykorzystywano do prac polowych?

- Co robią ludzie w ogródkach? Co jest im potrzebne do pracy?

- Sad

W sadzie wiosną (w marcu) właściciele przycinają gałęzie drzew i krzewów, opryskują drzewa, bielą wapnem ich pnie.

– Jak myślisz, dlaczego są wykonywane takie prace?

- Zwierzęta wiejskie

Rolnicy przez cały rok codziennie muszą dbać o zwierzęta, np. krowy muszą być dojone kilka razy dziennie.

– Jak myślisz, czy praca rolnika jest łatwa?

- Zabawa bieżna – Koniki.

Dzieci naśladują koniki. Poruszają się w rytmie wyklaskiwanym przez Rodzica.

Podczas przerwy zatrzymują się i kopią: raz prawym, raz lewym „kopytkiem”. Podczas biegu klaskają językiem, podczas kopania rzą: iihahaha.

- Oglądanie obrazków narzędzi ogrodniczych.

Dzieci oglądają obrazki narzędzi ogrodniczych: grabi, wideł, łopaty, motyki, sekatora, konewki. Dzielą ich nazwy na sylaby i, wybranych, na głoski. (Nie dzielimy na głoski nazw: konewka, widły, grabie). Dzieci określają, do czego służą kolejne narzędzia.

- Prosimy Rodziców o przygotowanie Kart pracy, cz. 4, s. 11.

Rysowanie narzędzi ogrodniczych po śladach. Czytanie z Rodzicami lub samodzielnie ich nazw. Łączenie rysunków z nazwami. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedne grabie mniej niż w poprzednim.

- Zapraszamy na **Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw ćwiczeń z wtorku 21.04**

- Zabawa metodą opowieści ruchowej – W ogrodzie.

Dzieci wybrały się do ogrodu na zaproszenie ogrodnika Macieja (w roli ogrodnika Rodzic). Witają się z ogrodnikiem i rozpoczynają oglądanie ogrodu.

Dzieci:

Wąchają kwiatki, wykonują przysiad, skłon głowy w przód i głęboki wdech nosem, a wydech – ustami, biegają po alejkach, wyciągają ramiona w bok, rytmicznie podnoszą je i opuszczają, naśladując motyle.

Ogrodnik Maciej prosi o pomoc przy sadzeniu.

Dzieci:

Sadzą rośliny, wykonują siad klęczny, naśladują czynności:

kopania, sadzenia, przysypywania roślin ziemią, myją ręce po pracy, stają w rozkroku, wykonują lekki skłon tułowia w przód, pocierają dłońmi o siebie, podlewają posadzone rośliny. Poruszają się po wyznaczonym miejscu ogrodu (pokoju) i naśladują podlewanie.

Ogrodnik chwali za dobrze wykonaną pracę i dziękuje za pomoc, podając dłoń dziecku.

- Prosimy Rodziców o przygotowanie Kart pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 70–71.

- Rysowanie po śladach.

- Kolorowanie rysunków.

- Ćwiczenia w czytaniu.

Prosimy przygotować dla dziecka: karty G: zdjęcia: grabi, wideł, motyki, sekatora, łopaty i podpisy do zdjęć.

Dzieci dobierają nazwy do obrazków narzędzi ogrodniczych.

- Prosimy przygotować z wyprawki karty M, kolorowanka Praca w ogrodzie oraz kredki.

Dzieci kolorują rysunek.

Zadanie dla dzieci, które mają „bystre oczko”. Znajdź różnice.

Kochane Dzieciaczki to już wszystko w tym tygodniu. Mamy nadzieje, że bawiliście się dobrze. Dziękujemy za kolejny tydzień i sumienność w wykonywaniu prac. Dziękujemy za bardzo piękne i kolorowe rysunki. Prosimy o przysyłanie kolejnych zdjęć przedstawiających Was w czasie pracy i zabaw. Pozdrawiamy Rodziców, a Was Kochane „Sóweczki” bardzo mocno ściskamy.

Pani Ania i Pani Agnieszka